

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ.

-----***0000***-----

ຂໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ. 486. / ນຍ

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍການແບ່ງດິນແບ່ງປ່າ
ເພື່ອການປູກໄມ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້.

- ອີງໃສ່ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານກ່ຽວກັບ ການປົກປັກຮັກສາ, ປູກ ແລະ ຂະຫຍາຍປ່າ ໃຫ້ນັບມື້ນັບອຸດົມສົມບູນ.
- ອີງໃສ່ສະພາບການ ການສູນເສື່ອມທີ່ປ່າໄມ້ຂອງປະເທດ ຊຶ່ງນັບວັນນັບເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຊັກຊ້.
- ອີງໃສ່ ການສະເໜີຂອງ ກະຊວງ ກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ເລກທີ..໑໒໔໒.../ກປ, ລົງວັນທີ..໒1/໑໒/໑4
ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການປູກໄມ້, ຟື້ນຟູ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ
ໃນຫມູ່ນະຫາຊົນ, ເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ນັບມື້ນັບເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ອຸດົມຮົ່ງມີຂຶ້ນ
ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອອກດໍາລັດ.

ຫນວດ I

ຫລັກການລວມ

ມາດຕາ 1 : ດິນປ່າໄມ້ທີ່ມີປ່າທໍານະຊາດ ແລະ ດິນປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ມີປ່າກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັບດິນປະເພດອື່ນໆ ລ້ວນແຕ່
ເປັນຊັບສິນບັດຂອງວົງຄະນາຍາດແຫ່ງຊາດ, ປະຊາຊົນລາວທຸກຄົນ ມີຫນ້າທີ່ຮ່ວມກັນຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ
ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມຮົ່ງມີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2 : ລັດອະນຸຍາດ ແລະສິ່ງເສີມໃຫ້ນຳໃຊ້ ເນື້ອທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ເປັນ: ປ່າເຫລົ່າ ຊຶ່ງບໍ່ມີໄມ້ເປັນ
ປະໂຫຍດ, ດິນປອກ ຫລືອນ, ປ່າຄັງ ແລະດິນປ່າໄມ້ຊຸດໂຊນ ເຂົ້າໃນການປູກໄມ້ ໃຫ້ເປັນປ່າຄືນໃໝ່,
ພ້ອມນັ້ນ ລັດມີນະໂຍບາຍແບ່ງ ແລະນອບປ່າໄມ້ທຳມະຊາດໃຫ້ບ້ານ ກົມກອງລວມໝູ່ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ
ປົກປັກຮັກສາ.

ມາດຕາ 3: ລັດສິ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ວຽກງານ
ປູກໄມ້, ຟື້ນຟູປ່າ ແລະປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຕາມລະບຽບການທີ່ວາງອອກ.

ມາດຕາ 4: ການປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ສຸມໃສ່ປູກໄມ້ຊະນິດໃຫຍ່ໄວເປັນຕົ້ນຕໍ ໂດຍນຳໃຊ້ພື້ນຜິວເນື່ອງ
ແລະຕ່າງປະເທດ, ນອກນັ້ນໃຫ້ປູກໄມ້ສັກ ແລະໄມ້ເນື້ອແຂງອື່ນໆ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າຍາວນານ.

ຫມວດ II

ຜູ້ນິສິດໄດ້ຮັບການແບ່ງ ແລະນອບດິນເພື່ອປູກໄມ້

ມາດຕາ 5: ລັດແບ່ງ ແລະນອບເນື້ອທີ່ດິນສຳລັບປູກໄມ້ ໃຫ້ຄອບຄົວປະຊາຊົນລາວ, ຄອບຄົວຊາວຕ່າງດ້າວ
ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນລາວ, ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການປູກໄມ້ ແລະປົກປັກຮັກສາ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ ກັບກາຍ
ເປັນປ່າທີ່ອຸດົມສົມບູນຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 6: ລັດແບ່ງ ແລະ ນອບເນື້ອທີ່ດິນສຳລັບປູກໄມ້ໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດເຊັ່ນ : ກົມ, ກອງ
ທະຫານ, ຕຳຫລວດ, ສຳນັກງານ, ອົງການ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງຫມໍ, ວັດ ເພື່ອປູກໄມ້ໃສ່ຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ
ເງື່ອນໄຂຂອງກົມກອງໃຜລາວ.

ມາດຕາ 7 : ລັດສະໜັບສະໜູນ ແລະ ນອບໜ້າທີ່ໃຫ້ບັນດາບໍລິສັດ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດປ່າໄມ້ຄົບວົງຈອນ
ຂອງລັດເຄື່ອນໄຫວ, ບຸກລະດົມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານປູກໄມ້ຕາມພາກຕ່າງໆ ທີ່ຕົນເອງຮັບຜິດຊອບ
ໂດຍການສົມທົບ ປະສົມປະສານກັບປະຊາຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 8: ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດເອກະຊົນ ແລະບຸກຄົນພາຍໃນປະເທດ, ເພື່ອລົງທຶນເຂົ້າ
ໃນວຽກງານປູກໄມ້ໃສ່ໃນດິນຂອງຕົນເອງ ຫລືລົງທຶນໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນຜູ້ປູກໃຫ້ ບົນພື້ນຖານມີສັນຍາຜູກພັນ
ບຳກັນ.

ມາດຕາ 9: ລັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມັກທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ ສໍາປະທານດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອປູກໄມ້ໂດຍຕົນເອງ ແຕ່ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ ມາລົງທຶນກໍ່ສ້າງໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະປູກໄມ້ ໃນປະເພດດິນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ເພື່ອເປັນວັດຖຸດິບປ້ອມໂຮງງານ ໂດຍການຮ່ວມລົງທຶນກັບບໍລິສັດຂອງລັດ ໂດຍແມ່ນປະຊາຊົນເປັນຜູ້ປູກ ແລະບໍລິສັດເປັນຜູ້ເກັບຊື້.

ມາດຕາ 10: ນອກຈາກການປູກໄມ້ຂອງຄອບຄົວ, ລວມໝູ່ ແລະບັນດານັກທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ແລ້ວ ລັດຍັງສາມາດ ນອບໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນຜູ້ປູກ ແລະບົວລະບັດຮັກສາ ໂດຍລັດຈະເປັນຜູ້ຈ່າຍຄ່າແຮງງານ ແລະແບ່ງຜົນກໍາໄລໃນການຂາຍໄມ້ປູກໃຫ້ ຕາມສົມຄວນ ຊຶ່ງລາຍລະອຽດ ກະຊວງກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ຈະມີຂໍ້ກໍານົດຕ່າງຫາກ. ນອກຈາກການນອບເໝົາໃຫ້ປະຊາຊົນພາຍໃນປະເທດແລ້ວ ລັດຍັງສາມາດຈ້າງເໝົາ ແຮງງານຈາກບໍລິສັດ ຫລືລວມໝູ່ຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ປູກໄມ້ໃສ່ໃນເນື້ອທີ່ຂອງລັດ ບົນພື້ນຖານມີສັນຍາຜູກພັນນໍາກັນ.

ຫມວດ III

ຜູ້ມີສິດໄດ້ຮັບການແບ່ງ ແລະນອບປ່າທຳມະຊາດເພື່ອປົກປັກຮັກສາ.

ມາດຕາ 11: ລັດນອບເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທຳມະຊາດທີ່ມີຢູ່ໃນຂອບເຂດບ້ານ, ກົມກອງທະຫານ, ຕຳຫລວດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະປົກປັກຮັກສາ ບົນພື້ນຖານການມີສັນຍາກັບລັດ, ສ່ວນລາຍລະອຽດນອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ມີຂໍ້ແນະນໍາຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 12: ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ທີ່ລັດໄດ້ກໍານົດໃຫ້ເປັນປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າຜະລິດນ້ຳແມ່ນລັດ ພ້ອມກັບປະຊາຊົນ, ກົມກອງ ທະຫານ ຕຳຫລວດເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງ ຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນຟູບູລະນະ, ປູກຄືນໄຫມ່ ແລະນໍາໃຊ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ .

ມາດຕາ 13 : ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ນໍາໃຊ້ດິນປ່າໄມ້ເຂົ້າຮັບໃຊ້ວຽກງານ ຫຼືໂຄງການໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງເປັນການທຳລາຍປ່າໄມ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນ.

ຫມວດ 15

ນະໂຍບາຍ, ສິດພິນປະໂຫຍດ ແລະ ຂໍ້ຕົກຕ່າງໆ

ມາດຕາ 14: ລັດມີນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກໄມ້ເປັນຕົ້ນຕໍນັ້ນໂດຍຕະຫລອດ ແຕ່ປ່າປູກ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີທີ່ດິນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ມີຈຳນວນຕົ້ນໄມ້ປູກ ບໍ່ຫລຸດ 1100 ຕົ້ນຕໍ 150 ວິນໄປ ລາຍລະອຽດກະຊວງກະສິກໍາ ຈະມີຂໍ້ແນະນຳຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 15: ໃນກໍລະນີການປູກໄມ້ ປະສົມກັບພືດກະສິກໍາຕ່າງໆ ຕາມລະບົບປ່າໄມ້-ປູກຝັງ ລ້ຽງສັດ ກໍຈະໄດ້ ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີທີ່ດິນໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ຖ້າຈຳນວນຕົ້ນໄມ້ປູກ ຫາກບໍ່ຫລຸດຈຳນວນທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ ໃນມາດຕາ 14.

ມາດຕາ 16: ປ່າໄມ້ປູກທີ່ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ລວມຫມູ່, ບໍລິສັດລັດ ແລະ ເອກະຊົນໄດ້ປູກນັ້ນ ພາກສ່ວນ ດັ່ງກ່າວ ມີສິດຂາຍໄມ້ປູກ ແລະ ປ່າປູກຂອງຕົນເອງໄດ້ ໂດຍຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ການເກັບຄ່າບູລະນະ ແລະ ຄ່າຊັບພະຍາກອນທັງຫມົດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ເສັຽພາສີລາຍໄດ້ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບການ, ຖ້າມີການນໍາໃຊ້ ໄມ້ປູກຂອງຕົນເອງ ເຂົ້າໃນການສ້າງສາເຮືອນຊານຂອງຕົນ ຫລືລວມຫມູ່ ກໍແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຄ່າບູລະນະ ແລະ ຄ່າຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 17 : ດິນປ່າໄມ້ທີ່ລັດມອບໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນເພື່ອປູກໄມ້ໃສ່ນັ້ນ ຖືວ່າເປັນດິນທີ່ຢູ່ໃນການ ຄຸ້ມຄອງຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຊຶ່ງລັດຮັບປະກັນສິດນໍາໃຊ້, ສິດໂອນ ແລະ ສິດສືບທອດຕາມກົດຫມາຍ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ເມື່ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີໄມ້ປູກຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 14.

ມາດຕາ 18: ໃນກໍລະນີລັດມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນປູກໄມ້ ເຂົ້າໃນກິດຈະການສ້າງສາອື່ນໆ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີການແຕະຕ້ອງ ທຳລາຍປ່າໄມ້ປູກທີ່ມີຢູ່ໃນເວລານັ້ນ, ລັດຈະເປັນຜູ້ທົດແທນຄ່າເສັຽຫາຍ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.

ມາດຕາ 19: ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ຫລືລວມຫມູ່ ເຂົ້າຫາຢູ່ຫາກິນ, ຫາຫລົວຫາຟືນ, ເກັບກູ້ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຫວງຫ້າມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນຄອບຄົວ ໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ທຳມະຊາດ ທີ່ລັດໄດ້ມອບໃຫ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ. ສ່ວນການຕັດຕົ້ນໄມ້ຢູ່ແຕ່ລະປະເພດປ່າທຳມະຊາດ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ການສ້ອມແປງຕ່າງໆນັ້ນ ແມ່ນຈັດປະຕິບັດຕາມຂໍ້ແນະນຳຂອງ ກະຊວງ ກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 20 : ລັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນຊື່-ຂາຍ, ໂອນສິດຄຸ້ມຄອງ ດິນປ່າໄມ້ທີ່ມີປ່າທຳມະຊາດ ຊຶ່ງລັດ ໄດ້ມອບໃຫ້ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະປົກປັກຮັກສາຢ່າງເດັດຂາດ.

ຫມວດ V

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ :

ມາດຕາ 21 : ການມອບເນື້ອທີ່ດິນເພື່ອປູກໄມ້ ໃນເນື້ອທີ່ 1-100 ຮຕ ແມ່ນມອບໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງສົມທົບພະແນກກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແຂວງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍມີການຮັບຮູ້ຈາກອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 22 : ການມອບເນື້ອທີ່ດິນເພື່ອປູກໄມ້ ໃນເນື້ອທີ່ແຕ່ 101-1000 ຮຕ ແມ່ນມອບໃຫ້ອຳນາດ ການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍການຮັບຮູ້ຈາກກະຊວງ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 23 : ການມອບເນື້ອທີ່ດິນເພື່ອປູກໄມ້ ໃນເນື້ອທີ່ 1001 ຮຕຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ຈຶ່ງປະຕິບັດໄດ້.

ມາດຕາ 24 : ການລົງທຶນປູກໄມ້ ຂອງນັກທຸລະກິດຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການອະນຸມັດ ຈາກຄະນະ ກຳມະການແຜນການ ແລະການຮ່ວມມື ແລະກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເສຍກ່ອນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າວາງແຜນ ແລະຮ່ວມມືນຳກັນ.

ມາດຕາ 25 : ການມອບເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ໃຫ້ແກ່ບ້ານ, ກົມກອງ, ທະຫານຕຳຫລວດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາ ຕາມມາດຕາ 11 ນັ້ນ ແມ່ນມອບໃຫ້ແຂວງ ແລະເມືອງກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 26 : ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ນຳໄປ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພ້ອມທັງຕິດຕາມຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະມີວິທີແກ້ໄຂຈຸດອ່ອນຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 27: ຜູ້ກວດກາຊ່ວຍ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ເຂດພິເສດ, ແຂວງ, ກຳແໜງນະຄອນ ກ່ຽວກັບການ
ບໍລິການສິນທິບຸນສະໄໝ ຄົບຊະນິດມາດຕະການປ່າໄມ້ຂັ້ນສູງຂອງຕົນ ເພື່ອເປັນເຈົ້າການຈັດການໄມ້ປ່າ
ສະບັບນີ້ ເພື່ອການຮັບຮູ້ ແລະ ຈາບຊົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

10. ຖ້າຜູ້ກວດກາສິນທິບຸນສະໄໝ ມີບັນດາບັນຫາເຊັ່ນເປັນຕົ້ນໄປ, ອໍາວົກກະຊວງ
ປະຊາທິປະໄຕ ຈະຕ້ອງການຮູ້ວ່າ ຜູ້ກວດກາສິນທິບຸນສະໄໝ ຈະຖືກລົບລ້າງໄປຈາກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 03 1994

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທ້າວ ສິນທິບຸນ